

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Σιντ ἀγγιτικῆς. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου—15 Μαρτίου ἢ διεύθυνσις τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἑξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' καὶ Β' Τόμον, πωλούμενα ἀνά φρ. 5.

Β'. **Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμένας ἀνά φρ. 2 1)2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μῆ Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1)2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν**, τιμωμένας φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλία καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

'Εάν ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ἀνευφημίαι καὶ τὰ ραγδαῖα χειροκροτήματα, δι' ὧν ἐκάλυψεν ἡ συμπολιτεύσις τὸν τετράωρον καὶ ἀδιάβροχον, ὡς οἱ κηρωτοὶ ἐπενδύται, λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τῆς 10ης Φεβρουαρίου, ἦσαν τόσαι δάφναι ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ρήτορος, τὰς δάφνας ταύτας, κλάδον πρὸς κλάδον, φύλλον πρὸς φύλλον, ἐμάδησεν καὶ ἀπετίναξεν, τὴν ἐπιούσαν ἀμέσως, 11ην Φεβρουαρίου, ὁ ρήτωρ καὶ ἡμιαρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, **Θεόδωρος Δεληγιάννης**.

* *

'Εάν εὐρεθῆτε εἰς κύκλους συμπολιτευομένους, καὶ συμπέση λόγος περὶ Δεληγιάννη θὰ κυκλωθῆτε ὑπὸ πλημμύρας μει-

διαμάτων, μορρασμῶν, ἐκφωνήσεων οὐφ! ἀνυψώσεως ὤμων, σαρκασμῶν καὶ καγχασμῶν ἀκόμη. Ὁ Δεληγιάννης! ὁ τρόπος δι' οὗ ἐκφέρουσι τὸ ὄνομα δηλοῖ ὅλην τὴν περιφρόνησιν τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται περὶ ἀνθρώπου μηδαμινοῦ, περὶ ἐχθροῦ τὸν ὁποῖον οὔτε λογαριάζουν! Συνομιλοῦμεν ποτε μεθ' ἐνὸς τῶν εὐφροσυνεστέρων μελῶν τῆς συμπολιτεύσεως, ἔχοντος θέσιν ἐκ δεξιῶν τοῦ κυρίου Τρικούπη. Ἐγένετο λόγος περὶ τῶν πρωθυπουργικῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ. Ἄ! ἂν γίνῃ καὶ αὐτὸ, μᾶς εἶπεν ὁ ἐν λόγῳ συμπολιτευόμενος βουλευτῆς, σὰς δίδω τὸν λόγον μου ὅτι θὰ τ' ἀφήσω ὅλα καὶ θὰ ἐλθω, ἂ γίνω συντάκτης σας. Πολὺ φοβοῦμεθα ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ χάσῃ ἐκείνος τὸ στοίχημα, καὶ ἡμεῖς θὰ κερδίωμεν ἕνα εὐφρᾶ συνεργάτην, τὸν ὁποῖον θὰ μορφώσωμεν σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ φύλλου μας.

Αὐτὴ ἡ προκατάληψις! ὡς ἔλεγεν μετὰ τῆς μαλακῆς εἰρωνείας τοῦ ὁ κ. Σωτηρόπουλος. Φέρει ἐνίοτε τόσας ἀπογοητεύσεις! Οἱ ἴδιοι βουλευταὶ τῆς πλειοψηφίας οἴτινες τῇ προτεραιᾷ δὲν ἐλογαριάζαν τὸν κ. Δεληγιάννη, ἠναγκάσθησαν τὴν ἐπιούσαν νὰ ἴδωσι τὸν ἀρχηγὸν τῶν μαστιγούμενων ὑπ' αὐτοῦ μὲ τὸν ἀθρόον ἐκείνον καὶ χαρίεντα τρόπον δι' οὗ συνεπιβίβει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐπιτίθηται, ὡς νὰ φέρη πάντοτε χειρόκτια, καὶ ὄχι μόνον χειρόκτια, ἀλλὰ καὶ δαντέλας, ὡς τις ποιητῆς τῆς Γαλλίας, ὁ τυπικώτερος καὶ κοκετικώτερος ὄλων τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Ἀπὸ τοῦ τύπου ἐκείνου τοῦ Ἑλληνοῦ ρήτορος, ὅστις, ὡς ὁ ἀποθανὼν Πετσαλῆς διαμαρτυρούμενος ἐπὶ εὐγενείᾳ, ἔλεγε πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του : α' Εγὼ εἶμαι ἀβρόφρων, βρὲ γαϊδούρι!», μέχρι τοῦ μετὰ τόσης ἐπιμελείας θύοντος ταῖς χάρισιν, ὅπταν ὀμιλῇ, κ. Δεληγιάννη, ὑπάρχει τόση ἀπόστασις ὅση ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς φουστανέλλας μέχρι μιᾶς ἐσθῆτος τῆς κ. Λιζιέ. Εἰς τὸ βάθος τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς ὁ κ. Δεληγιάννης ἐπασχεν ἀληθῆ ἐκλειψιν μέχρι τοῦδε, ὅταν εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν διαπρεπόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐγένετο παρέλασις τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν.

Ὅσα μέρη ὀξυγόνου ἢ, ἂν ὄχι ὀξυγόνου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀζώτου, περιέχει ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ τῶν Ἀθηνῶν, ἰσάριθμα περιέχει τοῦ συστατικοῦ ἐκείνου, ὅπερ ἐν τῇ γλώσσῃ μας ὀνομάζομεν κοροῖδιαν. Καὶ ἂν τὸ ἀζωτον εἰσπνεόμενον φέροι ἀσφυξίαν, καὶ τὸ συστατικὸν αὐτὸ, ὅπερ δὲν εἶναι ἄγνωστον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καθηγητὴν τῆς χημείας κ. Χρηστομάνον, εἰσπνεόμενον προκαλεῖ φαινόμενα ἀσφυ-

ζίας και λυποθυμίας. Ὁ κ. Δεληγιάννης ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως και ἐντεῦθεν ἐξακολουθεῖ εἰσπνέων τὸ ἀλλόκοτον αὐτὸ στοιχεῖον τοῦ ἀττικῆς ἀέρος. Καὶ εἶναι θαῦμα πῶς λυποθυμίας μόνον και διαλείψει ὑπέστη ἐκ τῆς εἰσπνοῆς αὐτῆς, οὐχὶ δὲ και θάνατον. Εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ θαυμάσωμεν τὴν δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ του.

Διατὶ προσεβάλλετο ἐκ τῆς ἀσφυξίας αὐτῆς; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἀπαντῶμεν δι' ἐρωτήσεως. Εἶδατέ ποτε φουστανελλᾶν χορεύοντα καθρίλλειε; Ἐνα τῶν εὐφυστέρων φίλων μας, παρωδῶντα τοιαύτην εἰκόνα, δόποταν συναντήσωμεν, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ τὴν παρωδίαν, διότι εἰς ἡμᾶς τοῦλάχιστον τὰ ἄξεστα ἐκεῖνα βήματα και τὰ λιγύσματα τῆς ὀσφύος και αἱ ἰδανικαὶ τῆς φουστανελλᾶς κινήσεις και τῶν χειρῶν τὸ διασταύρωμα περὶ τὴν μέσην γεννώσιν ἄπλετον εὐθυμίαν. Ὁ κ. Δεληγιάννης δὲν εἶναι φουστανελλᾶς, ἀλλ' εἶναι Ἕλληνας, ὅπως ὅλοι. Καὶ ὅμως, προαχθεὶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς πολιτεύμενον και φιλοδοξῶν ἔκτοτε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τῆς πατρίδος, ἐφαντάσθη ὅτι πρέπει νὰ ὑποκρίνεται τὸν Ἑυρωπαϊόν. Ἐντεῦθεν εἰδικὴ χάρις περὶ τὸ φέρεσθαι, εἰδικὴ ἐπιμέλεια περὶ τὸ ὁμιλεῖν, εἰδικὴ ἀκόμη φροντίς περὶ τὸ σκέπτεσθαι ἀβρῶς, ὑποκλίσεις τοῦ σώματος και μορφασμοὶ και ρεβερέντσιαι και ποδοσυρτὸς κητήριταν ἐξ αὐτοῦ ἓνα τύπον ἐκτεθηλυμένον, προσκρούοντα ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς ἐπιφανείας του εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν γελῶν. Διελλθὼν δὲ ἰκανὰς σελίνας ὡς πρέσβυς ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Ναπολέοντος, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὰς αὐτοκρατόρων ὁ πρὸ ὀλίγου Γορτύνιος τμηματοάρχης, και θαμβηθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐλικῆς ψευδοπολιτισμοῦ, ἐσχημάτισεν εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του ἐν ἰδεῶδες Ἕλληνας πολιτικοῦ Ἑυρωπαϊοῦ ἐντεῦθεν ἡ παρρημιώδης καταντήσασα εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ περιφραστικὴ ῥητορικὴ του και τὸ πομπῶδες τοῦ ὕφους, ὅπερ ἀπεκρυσταλλοῦτο εἰς τὸ ἀποστηθίζεῖν ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Γόθας ὅλους τοὺς τίτλους τῶν διαφόρων ἡγεμόνων και αὐτοκρατόρων, οὓς δὲν ἔπαυε νὰ συγκολλᾷ τὸν ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον ὡς πλεξίδας καλαματιανῶν σύκων, ὁσάκις ἀπὸ τοῦ βήματος ὀμιλῶν ἐποιεῖτο μνεῖαν περὶ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλὰ τὰ ἐλαττώματα και αἱ ἀδυναμίαι δὲν συμπληροῦσιν ἓνα χαρακτῆρα ὑπεράνω, και πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν αἱ ἀρεταὶ, αἱ ὁποῖαι ὅταν τύχῃ νὰ πλεονάζωσιν ἐκεῖνων, ἐν τῇ πάλῃ ἦν συγκροτοῦσιν ἐπὶ τέλους νικῶσι και πραγματικὴ τῶν λεγομένων ἀπόδειξις αὐτὸς ὁ κ. Δεληγιάννης, ὅστις ἀπὸ τοῦ κωμικοῦ ῥητορὸς τῶν τίτλων, τῶν περιφράσεων και τῆς νόσου τῶν ἐπαναλήψεων ἐξεκολάφθη δεινὸς ἀντίπαλος τοῦ κ. Τρικούπη και φοβερὸς τιμητῆς τῶν ἐκκεντρικῶν ἐξαμβλωμάτων τῆς πολιτικῆς του.

Ἐλέγετο περὶ τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ ὅτι εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν εὐνοούμενος τῆς τύχης· ἀλλὰ και ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτῆς δὲν εἶναι τῆς τύχης ἀπόπαιδο· ἡ ἀπὸ κοινοῦ τμηματοάρχου ἀμέσως εἰς πρέσβυν και ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνοδὸς του, ἀκόμη και ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ κλασικὴ ἐν Ἑλλάδι λειψανδρία, εἶναι κέρδος τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Λαχεῖφ τῆς Τύχης. Ἡ νόσος τοῦ Κουμουνοδούρου και ἡ ἐνδεχομένη ἐξαφάνισις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς κονίστρας εἶναι νέα τῆς τύχης εὐνοια πρὸς τὸν κ. Δεληγιάννην, ὡς οἱ ἐπαγγειλημένοι θάνατοι ἀρχηγῶν κομμάτων ὑπεδοθήσαν εἰς τὴν δόξαν, ἀλλὰ και εἰς τὴν μέθην τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀρέσκειται ὡς ὁ Βίσμαρκ εἰς τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ, οὐδ' ὡς ὁ Γαμβέττας εἰς τοὺς γλυκεῖς ἰσπανικὸς οἶνους. Ὑφίσταται ὁμως τὴν μέθην τῶν χαρτοφυλακίων, και οὐδὲν ἄπορον ἂν τῶρα τὰ ἔχει τρία, αὔριον, με-

ταρρυθμιζομένου τοῦ ὑπουργείου, νὰ τὰ κάμῃ ἐπτὰ, ὡς προφητεύει ὁ Ἀσμοδαῖος. Ἀλλ' ἡ μεγαλειτέρα καθ' ἡμᾶς εὐνοια τῆς Τύχης πρὸς τὸν ἀρχηγόν τοῦ τρίτου κόμματος εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποκολοκύνθωσις τοῦ κ. Τρικούπη.

Γνωρίζομεν ὅτι και ὁ σίδηρος τρώγεται, ἐπικαθημένης αὐτοῦ σκωρίας· γνωρίζομεν ὅτι και ὁ χρυσὸς φθείρεται, ὡς ἐκ τῆς καθημερινῆς αὐτοῦ χρήσεως· γνωρίζομεν ὅτι και ὁ γρανίτης λειαινεται· ἀλλὰ δὲν ἐφαναζόμεθα ὅτι χαρακτῆρ περὶ τοῦ ὁποῖου συνελήφθη ἄπαξ τόσο μεγάλη ἰδέα, ὡς ὁ τοῦ κ. Τρικούπη, θὰ ὑφίστατο τόσο ὀλίγορα τοιαύτην ἀλλοίωσιν, ὥστε νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται πλέον. Οὐδὲ ὅσος καιρὸς ἀπαιτεῖται διὰ νὰ μεταβληθῇ τὸ γλυκὸς εἰς οἶνον και ὁ οἶνος εἰς ὄζον, ἐχρειάσθη, διὰ νὰ παραστώμεν μάρτυρες τῆς μεταβολῆς αὐτῆς. Ἀκόμη και ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἦτο φύσει τοιοῦτος οἶος, ἐφαινετο ἡμῖν ὡς ἀντιπολιτεύμενος ἀποῦ ἄπαξ ἐφασκε νὰ σχηματισθῇ τοιαύτη περὶ αὐτοῦ γνώμη εἰς τὴν μεγαλειτέραν μερίδα τοῦ ἔθνους και τῆς κοινωνίας, τὴν μᾶλλον ἀνεξάρτητον, τὴν μᾶλλον πεφωτισμένην, ὅφειλε νὰ δοκιμάσῃ τοιοῦτον κλονισμόν ὁ χαρακτῆρ αὐτοῦ, ὥστε νὰ μορφώσῃ ἑαυτὸν σύμφωνα πρὸς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν.

Ἀλλὰ τοῦτο, ὅπερ δὲν ἐγένετο, κῆνόνσε τὸν κ. Δεληγιάννην και κατέταξε και αὐτὸν ὡς πολιτευτὴν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐκεῖνα τὰ σκώματα, οἱ μορφασμοὶ, τὰ ἀστεῖα, αἱ προσποιεταὶ περιφρονήσεις ἐξέλιπον, και ἡ συμπολίτευσις ἀναγκάζεται ν' ἀτενίσῃ πρὸς τὸν κ. Δεληγιάννην ὡς ἀντίπαλον τοῦ κ. Τρικούπη. Δι' ἡμᾶς δὲ, οἵτινες συμπεριλαμβάνομεν ὅλους αὐτοὺς εἰς μίαν σχολὴν, τὴν ἐμπειρικὴν, δὲν βλέπομεν μεγάλην διαφορὰν, μετὰξὺ τοῦ ἐνὸς και τοῦ ἄλλου. Ἄν εἶναι ὁ εἰς βροντωδέστερος και ὁ ἄλλος βραχνότερος, ἂν κάμῃ ὁ ἓνας τὸν βαρύτερον και ὁ ἄλλος τὸν τενόνον, ἂν ὁ εἰς εἶναι νευρωδέστερος εἰς τὰς ἀγαρεῖσεις του και ὁ ἄλλος χαλαρώτερος, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσιν ἀποχρώσεις, τὸ χρῶμα εἶναι τὸ αὐτὸ, και τὸ ὕψωμα εἶναι τὸ αὐτὸ. Τί Τρικούπης, τί Δεληγιάννης!

Ἀμφότεροι ἔχουσιν εὐροῖαν λόγου. Ὡς διαλεκτικοὶ εἶναι ἀμφότεροι δεινοί. Εἰς τὴν μεταφυσικὴν πολιτικὴν, ὡς τὴν ὀνομάζομεν ἡμεῖς, δὲν ἔχουν ἀνώτερόν των. Ὁμιλεῖ ὁ Τρικούπης τέσσαρας ὥρας· ὀμιλεῖ ὁ Δεληγιάννης ἐξ ὥρας. Τὴν ἄνευ ἔρματος και κούφην διπλωματικὴν, τὴν στηριζομένην ἐπὶ ἄρθρων ἐφημερίδων, κυανῶν βιβλίων, διπλωματικῶν ἐγγράφων, φανταστικῶν συμπαθειῶν ταύτης ἢ ἐκεῖνης τῆς δυνάμεως, διαχειρίζονται μετὰ τῆς αὐτῆς δεξιότητος και ὁ μὲν και ὁ δέ. Πέρυσιν ἐνίκα ὁ Τρικούπης· φέτος νικᾷ ὁ Δεληγιάννης. Εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας κυβερνώσι τοὺς ἀριθμοὺς ἀμφότεροι. Ἐὰν εἶναι ὁ Τρικούπης τολμηρότερος εἰς τὰς σκέψεις του, εἶναι ὁ Δεληγιάννης λογικώτερος εἰς τὰς ἰδικὰς του. Τί ἐγένοντο οἱ διπλωματικοὶ θρίαμβοι τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τὸ 1879 και 1880; Ἐξεμνηδένισθησαν ὑπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων, και τ' ἀποτελέσματα ἐδικαίωσαν τὸν κ. Δεληγιάννην. Τί ἐγένοντο οἱ οἰκονομολογικοὶ θρίαμβοι τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἦν ὁ Δεληγιάννης και ἀρχηγὸς ἐκεῖνος τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον και νὰ παραδεχθῇ τοὺς αὐτοὺς φόρους οὓς ὅταν προσέβαλλεν ἐν νομοσχεδίοις ὁ ἀντίπαλός του, ἐφρούατε και ἐμαίνετο αὐτὸς πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους. Ματαιότης ματαιότητων!

* * *

Ἡ εὐφυστέρα και ἡ ὀρθότερα βᾶσις τῆς ἀπαντήσεως τοῦ

Δεληγιάννη εἰς τὸν ἀδιάβροχον (impermeable) τοῦ κ. Τρικούπη, ἦτο ἡ τῆς ἀνάγκης τῶν οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὄχι μόνον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ καθαρῶς πολιτικῆν. «Καὶ χρεωστῆι, εἶπε, τὸ κοινοβούλιον » νὰ παρέχη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ » τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον ἀνετέθη εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ χρεωστῆι » νὰ μὴ παρέχῃ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα » μέσα· ἔχει δὲ δικαίωμα νὰ ἀρνήται τὴν περίσσειαν τῶν » μέσων, διότι ἡ περίσσεια τῶν μέσων ὄχι μόνον δύναται » νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀσεβεῖς πρὸς τὸ πολίτευμα ὑπουργοῦς » πρὸς διαφθορὰν καὶ νοθείαν τοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ δύ- » νεται νὰ μειώσῃ καὶ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν τῶν ὑπουργῶν » ἐκείνων οἱ ὁποῖοί εἰσιν εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς νόμους, καὶ δυσ- » φοροῦσιν εἰς τὰς πιέσεις αἵτινες ἐπ' αὐτῶν ἐξασκοῦνται.»

Τὴν καινοφανῆ αὐτὴν ἰδέαν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νοθείας τοῦ πολιτεύματος, ἀνέπτυξε μετὰ θάρρους ὁ κ. Δεληγιάννης· καὶ δικαίως ἐπεσπάσατο τὰς ἐπιδοκιμασίας τῆς πτέρυγος ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ὠμίλησε, κατελθὼν εἰς συγκεκριμένην ἀνάλυσιν καὶ ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας του. Ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς κυβερνήσεως ἦτο πλήρης ὅταν ἀνέφερεν ὅτι εἰς κόμην τινα Θεσσαλικὴν, περιλαμβάνουσαν εἴκοσι μόλις οἰκογενείας, ὁ χάριν ἐθνικῶν λόγων βαρὺς προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Τρικούπη παρέσχε παχεῖαν ἀντιμισθίαν εἰς δεκαεπτὰ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ εἰρωνεία ὑπῆρξεν ἀμείλικτος, ὅταν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν οἰκονομιῶν εἰσελθὼν ἀπέδειξε καθαρῶς ρουσφετικά, ὅσα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν τῇ ἀγορεύσει του παρέστρεψεν ὡς καθαρῶς ἐθνικά. Ἡ καταγγελία τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν βουλευτῶν ὑπῆρξε βαρεῖα, ὅταν ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀποδείξωσαν τῆς συναλλαγῆς, ἐξετφενδόνισε κατὰ τῆς κομπορημοσύνης του αὐτὰ τὰ κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ περιττά, τὰ σπάταλα, τὰ πολυτελῆ, τοὺς νεκραναστάντας ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, μετ' 100 δραχμῶν τὸν μῆνα, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν προξενείων, τοὺς ὀργανωτὰς, τοὺς ἀλλοδαποὺς, τοὺς φύλακας γαιανθρακαποθῆκων μὴ περιεχοσῶν οὐδὲ σκόνην γαιάνθρακος καὶ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας διὰ μέλλοντα δημόσια ἔργα. Ὅλον τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δεληγιάννη ἦτο πλήρες δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ πλήρες ἀληθείας, ἐλέχθη μετὰ παρρησίας, ἐποικίλθη ὑπὸ εἰρωνείας καὶ ἐνέχει μέρη ἀληθῶς ῥητορικά. Ἀνεκάλυψεν ὑπὸ τὸν λευκὸν χιτῶνα καὶ τὴν πούδραν τοῦ παλιᾶτσου ἀναμορφωτοῦ τὴν ἀσθὺλιν, ἣτις ἠδύνατο νὰ καταμελανώσῃ τὰ πρόσωπα ὅλων τῶν συμπολιτευομένων βουλευτῶν καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ἐτοιμοὺς νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ἐπιβλητικὴν μασκαράταν ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν Στεφανίδην μετ' ὁ βουρνούζι του. Ἦρκει εἰς τὰ ἄκρα τῶν θυσσάνων του νὰ κρεμαθῶσι καὶ κωδωνίσκοι.

Ἄλλ' ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ λεγόμενον ὀροθετικὸν ζήτημα, καθ' ὃ ἀπεκαλυφθῆ ἀφ' ἐνὸς ἡ γενναιότης τοῦ Ἑλληνοστρατιώτου ὡς ἀτόμου καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ μελοδραματικὴ παρῳδία τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὡς συνόλου, ὑπὸ ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τὸν κ. Τρικούπη, ἐὰν δὲν εἴμεθα τῆς σχολῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρρησίας, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, θὰ ἐφρονούμεν ὅτι χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πατρίδος ὁ κ. Δεληγιάννης ὤφειλε νὰ φεισθῆ ἂν ὄχι τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τοῦ τόπου, καὶ νὰ μὴ φανῆ τόσο ἀμείλικτος εἰς τὴν διατραγώδησιν τῆς σκληρᾶς κωμῆδος ἢ νὰ ἀναγκασθῆ νὰ παίξῃ ἢ Ἑλλάς, ὅτε ὁ κ. Τρικούπη ἐφαντάσθη τὴν τολμηρὰν στρατιωτικὴν κίνησιν ἐφ' ἣ ἐκαυχίθη. Εἰς τὰ σύνορα ὅπου, κατὰ τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμόν τοῦ κ. Τρικούπη, ὤφειλον νὰ ὦσι συγκεντρωμένοι δωδεκακισίλιοι ἄνδρες, εὐρέθησαν μόνον τριάκοντα. Καὶ τί θὰ ἐγένετο

ἂν οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν Τοῦρκοι; Τί θὰ ἐγένετο ἂν ἡ Τουρκία δὲν ἦτο ἀπερροφημένη ὑπὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος; Μὲ τί θὰ ἐπληρόνετο ἡ τόλμη τοῦ κυρίου Τρικούπη; Ἐὰν ἦτο παραφροσύνη τὸ κίνημά του ἐκεῖνο, δὲν ἦτο παραφροσύνη ἐπίσης καὶ ἡ πρόκλησις του πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ὀροθετικὸν ζήτημα, διὰ νὰ ἀναγκασθῆ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τοὺς πόδας του ἀνθοδέσμας θαυμασμοῦ καὶ περιστερὰς ἢ χοιρίδια ἐνθουσιασμοῦ, ὡς εἰς τὰς πριμαδόνας ἐν τῷ θεάτρῳ; Ἐντὶ τούτων ὁ πτωχὸς Ἰζῖὼν ἐπέσυρε κατὰ τῆς κεφαλῆς του ὅλην ἐκείνην τὴν χαλαζοβροχὴν τῶν ῥητορικῶν: «Καὶ ἔπρεπε . . . καὶ ἔπρεπε . . .» τοῦ κ. Δεληγιάννη, ὅστις ὑπ' αὐτὰ συνέλεξεν τὰ παράβολα ἐκεῖνα στρατομαζώματα τοῦ κ. Τρικούπη, νεοσυλλέκτων μανθανόντων τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄπλου ἐντὸς τῶν πλοίων, ταγματῶν διοικουμένων ὑπὸ λογιῶν, πυροβολητῶν χρησιμευόντων ὡς πεζῶν, ἀποστολῆς στρατοῦ χωρὶς πολεμοφοδίων, ταγματῶν μετ' ἕξ στρατιώτας, ἀναμιζέως ὅλων τῶν ὄπλων, καὶ ἐπικουρίας τοῦ ἁγίου Πλαταμῶνος ἐπὶ κεφαλῆς 80 πολιτῶν, τούτων πάντων ἀποτελεσάντων, ὡς προσφιέστατα τὰ ἐχαρακτήρισεν ὁ ῥήτωρ, στρατὸν κοκορεταϊκόν.

Μεταλαβὼν καὶ τῆς αἰγυπτιακῆς συζητήσεως καὶ τραπεῖς πάλιν εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ, ἐξήλεγξε τὰς ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἀκόμη διατηρουμένας αὐθαδεῖας τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ πολεμήσῃ μετ' ἡμῶν διὰ νὰ λάβωμεν καὶ τὰ Ἰωάννινα, τοῦθ' ὅπερ συνέκρινε τόσο τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν, ὥστε ἐπανειλημένως νὰ διαψεύσῃ τὰς ἀκριτομυθίας τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπη καὶ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Δεληγιάννη, νὰ ἀναγκασθῆ ἐπὶ τέλους νὰ κάμψῃ τὴν ἐπιμονὴν τῆς ὅπως δοθῶσιν ἡμῖν πλὴν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτας καὶ ἡ Πρέβεζα καὶ ἡ Κρήτη. Τοῦθ' ὅπερ ὁμῶς διαφιλονεικῆ ὁ κ. Βαλέττας, φρονῶν ὅτι ἂν ἀντὶ τοῦ Κουμουδούρου ἐπρωθυπουργοῦ ὁ κ. Τρικούπη, ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξεσπάθωνε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ νὰ λάβωμεν πλὴν τῶν Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκην καὶ Κωνσταντινούπολιν.

* *

Ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἐμπειρικῆς πολιτικῆς, ἐν τῇ σχολῇ τῆς μεταφυσικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς συντήρησεως τοῦ καθεστώτος, ὁ κ. Δεληγιάννης κατέλαβεν ἀντιμέτωπον θέσιν, ἴσου πρὸς ἴσον, πρὸς τὸν κ. Τρικούπη. Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου μας.

Καλεδῶν

ΒΟΥΛΗ

Σάββατον 18 Φεβρουαρίου

Κλάσμα μόνον συνεδριάσεως. Σύγκειται ἀπὸ τὰ παράπονα τοῦ κ. Ζυγομαλά κατὰ τῆς χθεσινῆς διαγωγῆς τῆς πλειοψηφίας, τὴν ὁποῖαν γνωρίζει ὅτι εἶναι στενότατα συνδεδεμένη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως—ἡ πλειοψηφία, ἀπαντῶσα! Ναί! Ναί!—ἀπὸ φιλοφρονήματα ἀνταλλαχθέντα ἐκὰτέρωθεν μεταξὺ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,—εἶσαι ψεύστης! εἶσαι ὁ ἔσχατος πάντων εἰς τὴν ἀνατρέφῃν!—, ἀπὸ ἑνα λόγον τοῦ Στεφανίδου, μὰ τί λόγον!